

тія та, ако въ случай, тѣ сж недовольны отъ трудове тѣ имъ. Четвѣртый тѣ нечаянно счупилъ, като вечерялъ, една дървена лъжица, та искаше и той прошка за престѣпленіе то си. Кога то ся свѣрши шествіе то, сичкы тѣ чѣтыри станахъ и отидохъ подиръ братія та. Старець тѣ, съ исчупенъ тѣ лъжицъ въ рѣкъ, дълго време си тріеше чело то и ся кръстеше: види ся не бѣше лекъ такъвъ подвигъ.

Подиръ това, двама трапезари, съ пристелкы, изнесохъ изъ готварницъ тѣ голямо едно корыто и го турихъ до стѣнъ тѣ. Единъ отъ тяхъ почука съ едикъ тоягъ у дървенъ тѣ дѣскъ, коя то бѣше нарочно окачена до трапезъ тѣ. Едвамъ ся чухъ тѣзи звукове, чѣтырекракы тѣ обитатели на Св. Горъ—мѣнастырскы тѣ котове, като навирили опашкы, тичахъ да ядѣтъ вечерята си. И тѣ сж неучени на дисциплинъ. Исполѣ азъ узнахъ, че Св. Горскы тѣ котове ядѣтъ сжщо кое то и—хора та.

Мина ся не повече отъ полвинъ часъ, и тока та зачука; послѣ била та, кленала та и камбаны тѣ чукахъ на бѣніе. Братія та пакъ трѣгнахъ къмъ цѣрквѣ. Лица та имъ сжровы, истѣщены, няма ни едно червено лице, макаръ и да имаше много млади. И азъ сжщо отидохъ на бѣніе и сѣднахъ заедно съ калугеры тѣ въ единъ тронъ. Сичкы сѣдахъ до тогава, до кога то дѣяконъ тѣ извика „возстаните!“ Подиръ това ся начена каденіе то, по напредъ на образы тѣ, а послѣ сѣкыго отъ присѣтствующы тѣ отдѣано. Това каденіе ся продължавъ повече отъ полвинъ часъ, и подиръ него вече ся начена служба та. Калугеры тѣ стояхъ неподвижно съ наведени главы. Азъ незабелѣжихъ даже що то някой отъ тяхъ да ся прекрѣсти, макаръ и да наблюдавахъ за туй нѣщо внимателно. Послѣ азъ узнахъ че Св. Горскы тѣ калугеры на службѣ тѣ треба да ся кръстятъ само тогава, кога то е казано въ цѣрковный у-